

Hr. Kaj Ikast siger, at man må tage udgangspunkt i det realistiske, altså i det, som man forfatter at man kan få igennem, men hr. Kaj Ikast har jo selv sagt, at det kender vi ikke noget til endnu, fordi det faktisk er Danmark, der spiller en afgørende rolle i at fastlægge, hvor de lande, der er interesseret, vil lægge sig, og at det endda kan være, at de lande vil kræve forbedringer af det danske udspil. Hr. Ikast sagde selv, at det endda kan være, at de vil gøre det bedre end det, hr. Ikast har foreslået, men hr. Ikast vil ikke selv lægge ud med at gøre det bedre.

Det hænger jo ikke sammen, for hvis man netop skal gå ind på hr. Ikasts egen logik med at forhandle så godt som muligt, skal man da ikke begynde med at sælge ud af noget, som man måske med lidt snilde – hr. Ikast kan hjælpe sin minister med det – kan få igennem.

Det er simpelt hen dårligt arbejde, hr. Ikast lægger op til. Hr. Ikast har ikke undersøgt sit terræn. Han ved rent faktisk ikke, hvor det punkt ligger, hvor man kan få det igennem, og så begynder han at give køb på forhånd. Det er ikke ret dygtigt. Man må kunne gøre det lidt bedre – for nu at citere en tidligere statsminister.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Det lyder meget smigrende, men det er jo ikke så tilfældigt, som hr. Keld Albrechtsen vil gøre det til. Det har været forhandlet i Coreper, det har været forhandlet med de forskellige embedsmænd, med Kommissionen, med de forskellige kommissærer i de forskellige udvalg, og der har man en meget stærk fornemmelse af, når man først har siddet dernede som embedsmand i mange år, hvor niveauet ligger.

Så kan hr. Keld Albrechtsen sidde herhjemme med klare øjne og se lyset forude og mene, at alle andre er dumme. Men man skal nu en gang imellem høre efter, hvad de, der virkelig arbejder med det og er vant til at finde ud af, hvor niveauet ligger, og hvad vi kan komme igennem med, siger. Det er det råd, ministeren har fået.

Jeg synes, det ligger på et ganske naturligt niveau, når man kigger ud over resten af EU. Vi har nemlig chancen for, at de helt små øer er reddet fra disse specialordninger, men når vi kommer op på de andre størrelsesordener, er det helt naturligt med et udbud.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg har også haft svært ved at forstå det. Jeg synes, at hr. Ikast svinger mellem at sige, at det her er det, vi kan opnå, for så lige efter at sige, at det er her, grænsen skal ligge.

Hvis man nu går ind for, at det er fornuftigt med udbud, hvis de er store nok, så spørger man: Hvor er grænsen henne? Det kan da godt være, at man kan få fordele for Læsø ved at få det i udbud. Det er jo derfor, man gør det. Man gør det jo ikke for at gavne andre end beboerne, og det skal man huske.

Jeg kan ikke høre i hr. Ikasts udspil, om det handler om, at Det Konservative Folkeparti mener, at grænsen ligger rigtigt, eller om det handler om, at det er det, vi i øjeblikket mener at vi kan få.

Hvis det er det sidste, er jeg da enig med hr. Albrechtsen i, at det ikke er så fikst at starte med at gå ud med sine minimumskrav i stedet for at gå ud med det høje krav og så kunne forhandle nedad. Så kan man da kun havne i den samme ynk som sidst, hvor vi kun fik de 100.000 og ikke fik andre begrænsninger.

Enten fastsætter man kravene så højt, som man mener de skal ligge, eller også lægger man dem ikke, fordi man ikke mener, de skal ligge højere end der, hvor de er. Er Det Konservative Folkeparti fuldt tilfreds med det, og mener man, at det er en fordel for Læsø, at det kommer i udbud?

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, at jeg har overhovedet ikke omtalt Læsøfærgen, ikke en eneste gang, og den var ikke omfattet af de små øer, som jeg var med til at arbejde med i sin tid. Jeg har talt om det niveau, som ministeren er kommet hjem med, og det niveau, ministeren er kommet hjem med, føles, som om det ligger rigtigt. Det er deromkring, vi skal søge.

Så kan det godt være, at fru Margrete Auken siger, at det skal være 1,1 mio. euro i stedet for 1 mio. euro. Jamen det tør jeg ikke at sige, for jeg har ikke siddet med ved forhandlingerne om det. Det har embedsværket, der sidder dernede i hjørnet, og de kender alle de andres synspunkter.

Det kan da godt være, at når Danmark har fået det her igennem, er der nogle lande, der gerne vil have en bedre løsning, og måske kan de få den igennem. Det tør jeg ikke at sige, men